หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการดำเนินคดีอาญาและการกำหนดความผิดแก่ผู้กระทำต่อผู้พิการในประเทศไทย
คำสำคัญ	ผู้พิการ / ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน / เหตุฉกรรจ์ / อำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย
ชื่อนักศึกษา	ณัฐชยา เผ่าทะไชย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ประทีป ทับอัตตานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุระทิน ชัยทองคำ
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2565

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้พิการในการดำเนินคดีอาญาและการกำหนดความผิดแก่ผู้กระทำต่อผู้พิการ ซึ่งผู้พิการซึ่งเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทั้งทางร่างกายหรือสติปัญญาเป็นผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรปกติได้เทียบเท่ากับคนทั่วไป โดยในการคุ้มครองสิทธิของผู้พิการมักถูกละเมิดสิทธิที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวยังมิได้มีบทบัญญัติความรับผิดทางอาญาหรือมาตรการทางกฎหมายอื่นไว้จึงสมควรที่จะมีบทบัญญัติทางกฎหมายที่กำหนดความรับผิดทางอาญาหรือมาตรการทางกฎหมายอื่นไว้ ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันผู้พิการถูกกระทำด้วยความรุนแรงจากการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิที่เป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายพิเศษที่มีโทษทางอาญา ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ ยังใช้มาตรฐานในการกำหนดฐานความผิดและลงโทษเช่นเดียวกับบุคคลปกติทั่วไป ซึ่งมิได้เป็นการคุ้มครองผู้พิการอย่างแท้จริง ทั้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็มิได้มีการกำหนดให้มีบุคคล ผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้พิการที่ตกเหยื่อและผู้เสียหายในคดีอาญาดังเช่นในประมวลวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 5 และ มาตรา 6

ผลการศึกษาพบ 1) มาตรการทางกฎหมายในการกำหนดความรับผิดทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 พบว่ายังมีการละเลยการปฏิบัติต่อผู้พิการ โดยยังมีการกระทำที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน ส่งผลให้ผู้พิการยังถูก

SPU CHONBURI

เลือกปฏิบัติ 2) มาตรการทางกฎหมายในการกำหนดความรับผิดทางอาญาแก่ผู้กระทำต่อผู้พิการ พบว่า ผู้พิการซึ่งเป็นผู้มีความบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจไม่สามารถปกป้องคุ้มครองตนเองจากผู้กระทำทั้งที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งส่งผลต่อความสูญเสียแก่ผู้พิการ 3) มาตรการทางกฎหมายในการกำหนดให้มีผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่เป็นผู้พิการในคดีอาญาต่อความผิดส่วนตัว พบว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 และ มาตรา 6 ไม่ได้มีการบัญญัติถึงกรณีของผู้ที่มีอำนาจจัดการคดีแทนผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้พิการหรือมีการบัญญัติเกี่ยวกับผู้พิการไว้แต่อย่างใด จะมีแต่เฉพาะในกรณีของผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนวิกลจริตเท่านั้น ซึ่งผู้พิการมิใช่คนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังนี้ 1) กำหนดโทษทางปกครองแก่หน่วยงานของรัฐและโทษปรับแก่องค์กรเอกชน โดยให้ผู้พิการไปร้องทุกข์ผ่านกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 2) ปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา เพื่อคุ้มครองผู้พิการเป็นกรณีพิเศษมากกว่าคนทั่วไป โดยกำหนดบทลงโทษที่หนักขึ้นและมีการกำหนดเพิ่มโทษในความผิดเหตุฉกรรจ์ที่ได้กระทำต่อผู้เสียหายที่เป็นผู้พิการในมาตรา 289 มาตรา 335 และ มาตรา 342 และ 3) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญา มาตรา 5(4) พนักงานอัยการ กรณีผู้เสียหายเป็นผู้พิการ ในกรณีความผิดต่อส่วนตัว

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Measures in Criminal Cases and Criminal Punishment Determination Crimes Against Persons with Disabilities in Thailand
Keywords	Disability / The Responsibilities of Government and Private organizations / Serious Offence / Authorizing a Person to Act on Your Behalf
Student	Nutchaya Paotachai
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Prateep Tubuttanon Assoc. Prof. Dr. Suratin Chatthongkum
Level of Study	Master of Laws
Faculty	School of Law, Sripatum University at Chonburi
Year	2022

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to study the problems and legal obstacles related to the protection of the rights of persons with disabilities in criminal proceedings and the criminal punishment determination of crimes against persons with disabilities. Persons with disabilities include those who have a long-term physical or intellectual inability to perform daily tasks on an equal basis with others. Protecting the rights of people with disabilities, the rights outlined in the Empowerment and Development of Life of People with Disabilities Act 2007 are frequently violated by government agencies or private organizations with legal responsibilities. The Act does not yet contain criminal liability or other legal measures, and it is therefore expedient to have legal provisions stipulating criminal liability or other legal measures. In the current situation, persons with disabilities are subjected to violence as a result of an act that violates their rights, which is an offense under the Criminal Code and a special law that carries criminal penalties. These laws also apply the same standards of offense and punishment as for ordinary people, which do not truly protect people with disabilities. The Criminal Procedure Code does not provide for a person with authority to act on behalf of disabled victims and victims in criminal cases, as in Sections 5 and 6 of the Criminal Procedure Code.

SPU CHONBURI

The results of the study showed that: 1) Legal measures are important in determining legal liability for government agencies or private organizations that have a duty to comply with the Act on Empowerment and Development of the Persons with Disabilities' Life, B.E. 2550. There is still neglect in the treatment of people with disabilities, as well as unfair discrimination from government agencies and private organizations, which results in disability discrimination. 2) Legislative measures to impose criminal liability on offenders against persons with disabilities. It was discovered that the disabled, who are both physically and mentally handicapped, are unable to protect themselves from offenders, both those who commit criminal offenses and those who do not, resulting in the deaths of the victims. 3) Legislative measures to require a competent authority on behalf of disabled victims in criminal cases against private offenses. It was found that Section 3, Section 4, Section 5, and Section 6 of the Code of Procedure did not contain any provisions concerning persons having the power to handle cases on behalf of disabled persons or any provision regarding persons with disabilities. It will only be in the case of minors. Only people who are incompetent or insane, which the disabled are not, are eligible.

The researcher suggests that the law should be amended as follows: 1) Imposing administrative penalties and fines on government agencies and private organizations by allowing persons with disabilities to file complaints through the Department of Empowerment of Persons with Disabilities in the Ministry of Social Development and Human Security. 2) Amending the Criminal Code to protect persons with disabilities in special cases by imposing heavier penalties and stipulating additional penalties for serious offenses committed against disabled victims in Sections 289, 335, and 342. 3) An amendment to Section 5 of the Criminal Procedure Code and 4) In the case of a personal offense, if the victim is disabled, a public prosecutor.

SPU CHONBURI